1905-05-24

AFSENDER
Jens Ferdinand Willumsen

MODTAGER
Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Dateringsbegrundelse:
Datering i brev.

Afsendersted:
Avenue de Saxe, Paris

Arkivplacering:
Den Hirschsprungske Samling

TRANSSKRIPTION

59 avenue de Saxe. Paris.

24 Maj 1905.

Kære Hannover.
Tak for Deres Brev forleden, og
for den gode Tone der gik igennem
det.
De rakte mig Deres Haand deri,
og jeg griber den, som Tegn paa Forsoning,
eller som et Forsøg derpaa; jeg
synes nemlig at der er noget vrangt
i at to Mennesker, der i Offentlig-
hedens Øjne have Udseende af
at staa nær hinanden, i Virke-
ligheden undgaar hinanden.
Men lad mig svare Dem paa

[2]
Noget De siger i Deres Brev;
at mere end én Gang er det kom-
men Dem for Øre at jeg bærer
Nag til Dem. Nag er ikke
det rigtige Ord; Den der bærer
Nag søger at skade den, han er
vred paa; Det har jeg aldrig
forsøgt eller kundet. Men
jeg har være[t] vred paa Dem,
og det med Grund. De tog
nemlig Parti imod mig i min
Skilsmissesag, raadede Juliette
W. til at handle, for at hindre
mig i at naa mine Maal. Det
bør ingen Husven gøre, han bør
holde sig nevtral. Naar jeg

[3]
ønskede at være blive fri var det en
Livssag for mig, det var Selvophol-
delses Driften der gjorde sig gæl-
dende for at bevare mit indre Liv
usvækket, og Tiden har givet mig
Ret i min at jeg handlede saaledes. Og

man taaler ikke at blive hindret
i at holde sig selv oven Vande.
Man lad os være ærlige overfor hin-
anden; der var ikke noget varmt Ven-
skab mellem os førend den Kampperiode;
vi havde aldrig fundet hinanden,
menneskeligt set. De havde fundet
Juliette W.s gode Sider; men hos mig
havde De ikke set noget godt; Vi
havde begge en ydre Maade at være
paa, der jog os langt fra hinanden,

[4]

vi var ikke som positiv og negativ
Magnetisme der tiltrække hinanden;
Derfor forstod jeg godt at De under
Skilsmissesagen tog parti for J. W;
men som sagt, jeg synes at det var
en Fejl.
Det der giver mig Troen paa at
vi skal have bedre Held med at
kunne være til hinandens Fornøj-
else og Arbejde noget for hinanden
denne Gang er:
at baade De og jeg har forandret
og os saa meget siden den Tid,
Jeg har hørt meget fortalt derom.
De er bleven Fader og det giver altid
Rigdom i Sindelaget og mit dengang altid
oprørte Sind er nu dæmpet, og jeg
er bleven mere omgængelig.
Vi faar at se.

[5]

Af et Brev fra Rohde igaar, ser
jeg at det er Dem der har stil-
skyndet Cavling til at bede
mig lave et Udkast til Hørup
Monumentet. Derfor er jeg
Dem meget taknemlig, da jeg
gjærne vil gøre det Monument,
og jeg mener at have en Ide

dertil, der kan blive god.
Vil De gøre mig den Tjeneste at
sende mig Svar paa hoslagde Spørgs-
maal vedrørende Hørup. Jeg har
nok dannet mig min Mening om
ham; men jeg finder det er rigtigt
at høre andres Mening ogsaa, saa
jeg faar en rigtere[sic] Opfattelse af

[6]

ham end jeg maaske ellers vilde
have.
Har De set Artiklen om "Aanden
i fransk Kunst"1, som jeg sendte
Cavling for fjorten Dage siden. Tror
De at den kan bruges. Naturligvis
maa Opfattelsen staa for min
egen Regning.
Det glædede mig at modtage
en Hilsen fra Karen, som hvilket
jeg nok maa vedblive at kalde
hende.
Modtag 2[indskudt] til Slut 1[indskudt] begge, mine
bedste Hilsner.
Deres hengivne
J.F. Willumsen.

[7]

Jeg har med stor Interesse læst
Deres mange Artikler i Politiken
og glædet mig over den Aand der
gaar igjennem dem. Der kan
paa den Maade gøres et værdifuldere
Arbejde paa Opdragelsen af sin
Tid end selv den bedste Bog om
en gammel Maler formaar.
At røre i den Grød der staar
over Ilden skal nok være nødven-
digt, for at den ikke skal svides.

[8]

[bilag til brevet]
[med blyant i Hannovers hånd:]

Willumsen

1. Gjorde Hørup indtryk af at være en stor eller en lille Mand (i Højdemaal)
2. Var han ikke af en massiv, bredskuldret tung Bygning.
3. Hans Legemsholdning naar han talte paa Møder.
4. Han gestikulerede som Regel ikke, men havde han ikke engang imellem en stor Bevægelse med Haanden?
5. Talte han højt og tydeligt, raabte, eller var hans Tale nedstemt og svag.
6. Naar han stod paa Talerstolen, var hans Fremtræden saa beskeden og blu, eller havde han en bred og stor Holdning; Gav hans stærke Overbevisning ham et Udseende af en Alvorsmand der engang i mellem var vittig og spydig?

[9]

7. Hvad var det der i hans Ydre paa Talerstolen, virkede sympatisk paa Tilhørerne; Eller var der intet sympatisk i hans Ydre, det var hans Tale, der var klog og interessant?
8. Hans Klæder og deres landlige Snit.
9. Kender De nogen der har et Fotografi af Hørup i hel Figur, staaende paa Talerstolen — maaske der er et Amatørbillede.

59 avenue de Saxe. Paris.

24 Maj 1905.

Kære Hannover.

Tak for Deres Brev forleden, og for den gode Tone der gik igennem det.

De rakte mig Deres Haand deri, og jeg griber den, som Tegn paa Forsoning, eller som et Forsøg derpaa; jeg synes nemlig at der er noget vrangt i at to Mennesker, der i Offentlighedens Øjne have Udseende af at staa nær hinanden, i Virkeligheden undgaar hinanden.

Men lad mig svare Dem paa

Noget De siger i Deres Brev;
at mere end én Gang er det kom-
men Dem for Øre at jeg bærer
Nag til Dem. Nag er ikke
det rigtige Ord; Den der bærer
Nag söger at skade den, han er
vred paa; Det har jeg aldrig
forsögt eller kundet. Men
jeg har være vred paa Dem,
og det med Grund. De tog
nemlig Parti imod mig i min
Skilsmissesag, raadede Juliette
W. til at handle, for at hindre
mig i at naa mine Maal, Det
bör ingen Husven göre, han bör
holde sig neutral. Naar jeg

ønskede at ~~være~~ blive fri var det en Livssag for mig, det var Selvopholdelses Driften der gjorde sig gældende for at bevare mit indre Liv usvækket, og Tiden har givet mig Ret i ~~min~~ at jeg handlede saaledes. Og man taaler ikke at blive hindret i at holde sig selv over Vande.

Men lad os være ærlige overfor hinanden; der var ikke noget varmt Venskab mellem os forend den Kampperiode; vi havde aldrig fundet hinanden, menneskeligt set. De havde fundet Juliette W.s gode Sider; men hos mig havde De ikke set noget godt; Vi havde begge en ydre Maade at være paa, der jog os langt fra hinanden,

vi var ikke som positiv og negativ Magnetisme der tiltrække hinanden; Derfor forstod jeg godt at De under Skilsmissesagen tog Parti for J. W; men som sagt, jeg synes at det var en Fejl.

Det der giver mig Troen paa at vi skal have bedre Held med at kunne være ~~til hinandens Fornøjelse og Arbejde~~ noget for hinanden denne Gang er: at baade De og jeg har forandret ~~og~~os saa meget siden den Tid, Jeg har hørt meget fortalt derom. De er bleven Fader og det giver altid Rigdom i Sindelaget og mit dengang altid oprørte Sind er nu dæmpet, og jeg er bleven mere omgængelig.

Vi faar at se.

Af et Brev fra Rohde igaar, ser jeg at det er Dem der har stil=skyndet Cavling til at bede mig lave et Udkast til Hönys Monumentet. Derfor er jeg Dem meget taknemlig, da jeg gjarne vil göre det Monument, og jeg mener at have en Ide dertil, der kan blive god.

Vil De göre mig den Tjeneste at sende mig Svar paa hoslagde Spörgs=maal vedrörende Hönys. Jeg har nok dannet mig min Mening om ham; men jeg finder det er rigtigt at höre andres Mening ogsaa, saa jeg faar en rigtere Opfattelse af

"

kan end jeg maaske ellers vilde have.

Har De set Artiklen om „Aanden i fransk Kunst", som jeg sendte Cavling for fjorten Dage siden. Tror De at den kan bruges. Naturligvis maa Opfattelsen staa for min egen Regning.

Det glædede mig at modtage en Hilsen fra Karen, ~~som~~ hvilket jeg nok maa vedblive at kalde hende.

Modtag til Slut begge, mine bedste Hilsner.

Deres hengivne

J. F. Willumsen.

Jeg har med stor Interesse læst Deres mange Artikler i Politiken og glædet mig over den Aand der gaar igjennem dem. Der kan paa den Maade gøres et værdifuldere Arbejde paa Opdragelsen af sin Tid end selv den bedste Bog om en gammel Maler formaar.

Ett røre i den Grød der staar over Ilden skal nok være nødvendigt, for at den ikke skal svides.

Willum

1 Gjorde Hörup Indtryk af at være en stor eller en lille Mand (i Höjdemaal)

2 Var han ikke af en massiv, bredskuldret tung Bygning.

3 Hans Legemsholdning naar han talte paa Möder

4 Han gestikulerede som Regel ikke, men havde han ikke engang imellem en stor Bevregelse med Haanden?

5 Talte han höjt og tydeligt, raabte, eller var hans Tale nedstemt og svag.

6. Naar han stod paa Talerstolen, var hans Fremtræden saa beskeden og blu, eller havde han en bred og stor Holdning; gav hans stærke Overbevisning ham et Udseende af en Alvorsmand der engang imellem var vittig og spydig?

7 Hvad var det der i hans Ydre paa Talerstolen, virkede sympatisk paa Tilhörerne; Eller var der intet sympatisk i hans Ydre, det var hans Tale der var klog og interessant?

8 Hans Klæder og deres landlige Snit.

9 Kender De nogen der har et Fotografi af Houp i hel Figur, staaende paa Talerstolen – maaske der er et Amatörbillede.